

Odešel prof. MUDr. Jaromír Kolář, DrSc.

V 91 letech odešel prof. MUDr. Jaromír Kolář, DrSc., významný český radiolog, osteolog a dlouholetý přednosta Radiologické kliniky IPVZ (dříve ILF) FN Na Bulovce. Za svůj život se zařadil ke špičce ve svém oboru, věnoval se především problematice kostních nádorů a kostních změn po úrazu fyzikálními účinky. Zemřel na oboustrannou pneumonii po krátké hospitalizaci 28. listopadu 2017.

Prof. Kolář byl posledním žijícím akademickým radiologem narozeným před rokem 1930 a také radiologem nejvýznamnějším z hlediska mezinárodní reputace a publikačních úspěchů. V této oblasti neměl konkurenci ani mezi o jednu či dvě generace mladšími radiology.

Většinu radiologů mé generace, tedy současných 50–65letých, je znám jako hlavní zkoušející prvních a druhých atestací v tehdejší centralizovaném systému postgraduálního vzdělávání. Jeho publikační činnost byla velmi pěkně shrnuta v laudaci k 85. narozeninám doc. Šprindrichem ve 4. čísle České radiologie v roce 2012, stejně tak i jeho aktivity jako sekretáře Československé radiologické společnosti JEP a šéfredaktora časopisu Československá radiologie.

On sám napsal své třicetistránkové vzpomínky, které vyšly jako součást Kompendia muskuloskeletální radiologie v minulém roce. Tento jeho poslední literární počín nadiktoval paní Libuše Lerlové v době dlouhodobého upoutání na lůžko po nezaviněném úrazu bérce před 2 roky. To jsou tedy dva poměrně podrobné zdroje mapující jeho odbornou kariéru. On sám za svůj největší úspěch považoval kapitolu ve světoznámém díle *Radiologische Diagnostik in Klinik und Praxis* pořádaném profesorem Schinzem.

Já bych na prof. Koláře raději zavzpomínal jako jeho žák. Nastoupil jsem u něj na klinice hned po promoci v roce 1985. V té době byl prof. Kolář na vrcholu své české publikační činnosti. Tehdy jsem již znal jeho knihu *Moderní radiodiagnostické metody*, která vyšla v Avicenu v roce 1984 a která mě ovlivnila při výběru oboru. Kromě toho mě imponovalo, že to byl v Praze jediný přednosta radiologické kliniky nestraník. Rok po mém nástupu dokončil s prof. MUDr. Helenou Zídko-

vou, DrSc. knihu *Nárys kostní diagnostiky*. Ta byla minimálně dalších 25 let základní knihou při přípravě na atestace.

Vzhledem k jeho mezinárodní reputaci a zkušenostem z práce v Holandsku to byl velmi velkorosý a inspirující nadřízený. Podporoval mladší generaci, ať již jsem to byl já, či nesmírně talentovaný radiolog Karel Axmann. Umožnil nám podílet se spoluautorsky na knize *Moderní radiodiagnostické techniky s využitím počítačů*, která vyšla v roce 1991. Stejně nápomocný byl ale i k sobě generačně blízkým spolupracovníkům, kteří měli snahu dělat něco více než jen rutinní diagnostiku. Velmi pomáhal své budoucí nástupkyni prof. MUDr. Josefě Bohutové, DrSc. či doc. Janu Šprindrichovi, CSc.

Jeho hlavním rysem kromě ochoty pomoci byla neuvěřitelně velká výkonnost při přípravě publikačních materiálů, korekturách a překladech článků či recenzích knih. Tu si udržel do velmi vysokého věku, stejně jako jasnou analytickou mysl. V kurzech katedry radiologie přednášel do 84 let. V pokročilém věku byl jeho hlavní hendikep při přednáškách zhoršený sluch a především v posledních letech velmi se horšící zrak. Přesto i při oslavě svých 90. narozenin v minulém roce přednesl spatra velmi zajímavou třicetiminutovou přednášku v rámci večera uspořádaného profesorem Josefem Bilickým a Slovenskou radiologickou společností na mezinárodním Radiologickém Summer foru na Tálech.

V posledních několika letech jej navštěvovalo již jen pár spolupracovníků z kliniky. Vzpomínám na naše pravidelná setkání u něj doma vždy kolem Vánoc, kdy jsem mu pravidelně nosil další knihu Roberta Fulghuma. Největší pomoc mu pak poskytovala paní Libuška Lerlová.

Pan profesor Kolář prožil dlouhý život, ohromně úspěšnou kariéru završenou medailemi Evropské radiologické společnosti, nejvyšším vyznamenáním ČLS JEP i vyznamenáním Senátem České republiky. Byl to člověk laskavý a skromný a vždy ochotný pomoci činem i radou. Myslím, že většinu z nás, kteří jsme ho znali blíže, bude velmi chybět a Ti, kteří ho znali jen v rámci odbornosti, na něj budou vzpomínat s úctou a respektem.

V Praze, prosinec 2017
Jiří Neuwirth